

Zal er billijk ondersluit zijn dan goed Zal ik alleen op die, wortel
des geloofs gevonden worden: -

Van dit Broodstal wordt medegedeeld dat zij op tweelei wijze
naar God werd in het Aardhuis aanschijnd hun Brood te bakken, onge-
lukhigen zij die zich aandoel getelle godswillen ontbreken, de daar aan
lijgnaartige vrienden elkander van den in "vriend" zullen zij niet ont-
gaan: men wicott toen "Behoudes en land bewijs", hetwelk de na-
tuur Zelve aan wees; ^{hoo} doch de wereld ^{hoo} diep talloze Middelen van
bestaan en aan werken gegeven waari over helaas de arbeid des
natuur ^{hoo} behoudesgal werd met verwachting, doch overkore daarvan:
heid tuart den armen Zondaar Sonerten: -

Er wordt lichter in Adams huis gezien, God zij geloof. ^{hoo} Ik wot anders
bikartigd dan de Zorg wat zullen wij eten en wat zullen wij drinken?!
Jammerlijke Zielenvoer mochten wij het vormen, de lieke tot de slaver:
nij te doemen om slechts te. tweeën voor de mond behoeften en dok-
king van haas om hield, en haas niets te gunnen dan de Stoffe-
lyke Schepping: neen! dat hem haas niet voeden: dat is haas aan
hare bestemming ontbreken, dat is haas het weibel des levens te
ontvreemden, te welk God Zelve geeft: - Na de Zondesval trad God
tuischem beide en voort kwam het naar Zijne leinwige: Wedeskin
dat die ^{onherroepelijk hoo} betelden des eenwige diinstenis niet knielden; Hij ver-
schijft dat vordes tot den afloop des leinwigen; en geeft een reddings-
dag een schouwspel van Zijne lankweddigheid en goedheid, en beloof
Zelve ^{den afloop hoo} verbreking van Sduivels geweld: Hierover Zien wij dat
het huis ^{den afloop hoo} gezien van Adam ^{den afloop hoo} Zoo verlatend als vrblyding; dat me-
^{totijde} wederkeert ^{den afloop hoo} voor hem brijgt en aambod: O Zaly en Gods heer:
lykend Schouwspel! deelt gij daar al in!? Nu Hij die vrbstant
de nederbrijgende vriendelijke hartbrekende onbeschrijfelyke
^{en vrbsoonds} liefde en goedheid gods welke hierin openbaars geworden is, zal
daarin niet slechts oplossing vinden van het aardel hoo het
afvallige huis, Zien van Adam op Gods wetbank knield,
maas Zien Zelve mede aambidden, dore ontdekking

Wij den God beelden doeven! - ~~De~~ Heere weet het dat Hij zich
tevens verdoeft door Gods doen te bedillen in het eeren van het
doch ont sluit voor Hem bij vernieuwing den weg des heils,
in de God teftvaardigende en alle schuld op Hem doen dalende
Vraag: Is er niet een die gij weldoet verhooring? Het niet wendig
offeren want god geen weldoen: wij walgen zelfs van een beuys
Landes meening; god draagt naar het harte; god wil niet dat
men Hem diene uitrecht zelve, maar dat men in Zijn heil lede
men doet niet wel indien men zijne liefde voorbij ziet, en buiten
Zijne gerechtigheid, ruste; die hoogheid moet Hij vernedelen:
maar eeren zal Hij die Hem eeren, in de erkenning van Zijn
heil van zijne liefde: ~~alke menschen die gij niet weldoet~~
Prophet: doch in dien gij niet weldoet, dat pad des heils niet
betreed ^{en} ⁱⁿ ^{de} ^{gang} ^{hierdoor} ^{niet} ^{vernieuwd} ^{wordt}, de kende
ligt aan de denre: de Heere wortelende ~~in~~ ~~de~~ ~~lande~~
en des zelfs gevolgen worden. ~~Wan~~ ~~te~~ ~~waas~~ ~~schuwende~~ ~~voorzicht~~
door den Heere als een leet op de loef liggend verschuwend
deer; twelk zich wel verbent voor den verdwaasden, dan aan
menus toch eeren voor de deen licht: hoe waas heid vol, hoe teer
door alle leed en bevestigde! Hij die niet wandet noch luid de
Lande verthoudt Hem en sluit Hem in niet gevende afgronden, en
Godt oordeell. Zijn leed dulk overvallende weerschert; dat eeren
tende dat haastige dat onverwachte moet Hem dienen tot
terugdein King! alle arbeid wort weg aan Hem te korte geley
bij dat outdekken de wijwij Lande en waas schuwende worden er
nog worden gevoegd om den toors te stillen; god geeft Hem de
verzekering dat het harte van het vrees wesp van zijne toorn
reft voor Hem is, dat Hij zijne liefde bedit, waardoor Hij
in Heden van Hem Raas zijne reys ten dingen ten vollegen
reed is om de Hem te blagen. Hoe veel vermogend de

hoeveel vrede en rust er is op 't beeld der heiligen. Het is als de god die ons heeft geschonken.

liefde en welwillendheid die ik om den worm te stillen, hier
bedauwde de storm niet: dat kinroedey des boosheid wiet
voort, ach lieve honden en beest voor uw eigen hart! en welden
is het kwaad bij kaim geen oploop van drift over vernedering,
maar **Stataard** steet in het wort een diep in geknem-
kerde **Wrovel**, een wrovel die zelfs verborgen onder het kleid van
gemeenzamen omgang stebit diep in wortelde om kich daasmate
Schalkkelij het te openbaren: waardoor **Hij** in staat is met Lynen
Breedel lezende op het veld tegen Lynen Breedel opte staan
en hem te doordry: Ontzagheleke honden val! wie Lyn wij ge-
worden!! Okaim lieke de waasheid van godt waas schu-
wing! Maar neen! het is voor hem vrolij!! Leunig Leunig!
doch dat wij dan ^{noe} **Horen**! het is voor ons geboekt! het
is godt **Hem** tot ons! Wij behoeden die waas schuwing
want wij doragen van naturen **Kaim** beeld!

Het wering van het geschied verhaal doet ont leenige-
mate zien de jammeren der Lunde gevolges: kaim
moegt verre van de oudstijke woning Lijn groeweldau
hoben roeken te bedekken; godt stamminde ooy dat de
aarde dan loygt kaim **Hij** niet ontgaan: - Weldra hoort
Hij tot Lynen zeels bedoering: waas is Abel in Broved?
gedachte dazing voor den Lundaas: noch godt liepdes
arbeid noch Lijn Horing ordee breek hem het harte.
Geen vernedering maar waas het worgelyk eenantwiny
ten: Ik weet het niet! de lenge geeft hem geen rust
en dandaas die wrovelen uitbarsting. Ben ik myn Brove
des Hoeds ende

om de Nostheid des tyds kunnen wij ons niet lange dueren
ophouden, doch hoe berouwen dat oorspronk volk was

het woord hoerij, wurde door den Rijk verhasstuden Landman
nog steeds geleemgd hier op, wurde Waer het nog steeds
dag van godt lankmoedigheid blyft, die een maal te liden
is.

- Uw eerd hart!! beware dat want uit het zelve
quam de uitgangen des levens: alle moete is
te zoeken in de ontkenning van uw hart, god ken
te rent vingen waarom? -
- .. Het kwaad weten als een kammer, en is een vloek,
woestend geweld: wee dien die het kwaad veldt
en in zyn hante plaatse verleent waarvoor hy de
genade middelen. Krachteloos maakt. bekenaken
en wrevel..
- ... Hoor hier het wel en het wee voor den rent vandi-
gen en den goddelozen. twelk zekes beventy wort?
- .... Ziekies een voorbeeld van godt lankmoedig-
heid en liepe: dat het ons hante wriene
dat dit beinlyp. ~~een~~ beels ook in ons blinke..
- ..... De liepe is het anderspan van wanvel in het
Licht: wrevel het anderspan van in de dunster:
nis te liden..
- ..... geloof is het weldoen en de bron van alle
godebehaaglyk werk.
geloof is reet en stemt ons hart.
- ..... geloof gang ziet god aan met de kerste in
guntel. en al is het dat de goddelozen schijnt te
lezen, want de vryantcheit blyft zekes? hij

gekroond worden met eere en heerlijkheid
in alle weg getuigenis geven naar God's raad
Zoo als Ales die door alle tijden heen. verna
Lijnen dood sprekt, ter bevestiging der waarheid
ter waarschuwing en ter bevestiging.

Gods toech is een krachtig toech tot zaligheid: - Wij vinden hier van
Kain en Abel voorgedicht door God onderwijst, den Allerschryft
naderom met offerhanden: door alle ^{toechen} was het de offer het eerste
en word meestal door dankoffer gevolyt, welk laatste wij hier
nadruckeliker vermits vinden: - Leenoffer. Ja Leenoffer!! behouwen
wij. Ach wat leiden wij tot den brengen! men slugte wildieren, maar
dat bloed dekte geen schuld: het bloed der levens Gods reinigt van
alle zonden; dat offer dat God zich zelve verschafte is, is van godde-
lijke waardij. dat is genoeg! dat kan redden!! dat maakt vermaakt
Geloofst gij dit? Rust gij daar in? of wantrouwt dit de re gerech-
tyghed Gods? Wantrouwt gij Gods Zin? nogmaals verdukt
gij deze gerechtigheid hoort en stemt gij alleen op godsheil?
Deze vrage geschied zo ernstig zo nadrukkelike, over de de ge-
heele Zin en stemming van den ^{van dit heilige gen van godsheil} hart en van afhangt: en zo
ind hart is zo zijn in de daden zo is ind lot: dat hart is
zo boos zo eng zo wantrouwend jegens god, en daar door
zo lampzalig zo een broeinest van grouwden, slechts ge-
schikt voor de hel! er is slechts een genees middel, geloof in
Liefde geloof in gods heil en een daeruit vloeiend weldes-
keeren ^{tot} en brengen in dank en aanbidding voor god: dit
leven in gods waarachtig heilwoord in zijn gerechtigheid
maakt u bij god aangenaam, en maken u vatbaar voor een
godegewallig leven: dit was het ~~water~~ om god te bels
dankoffer aangenaam was en zulke op te bouwen, maar
ook Kain offer een doode plechtigheid zonder meening en
waarheid vloeiende uit een onvroedend zich zelvewerdend
Wrevelig hart afgekeerd wort; t welk den harte kennet
die begeert dat men zich op hem verlate dat men zich in
zijn heil vloestige zo min kan behagen als dat het den
Zondaar kan zaligen; gelukkege Abel voor wien

het wijden van het beste des hiddes en nimmes velt
tend liefdeswils wrocht: Ongeblikkege Keim die vros het aan
geachte gods knielende dijne gelingheid met hande en door
waken verzoening geloof ^{aan lijnen dan vros}
Goed goetheid niet velt smetten vros: Ongeblikkege deen vros
daar het harte aan ont breekt! het kan god niet behagen!
En toch staet es den dwaren Linnas zich zo veel op vros, en bragt
dezelve bij god zo hoog in rekening: zie het en Keim! lijn
Broeder velt heffen, en gods afkuning van lijn lang wintertuinde god
Verdenkend hart; doet hem in toorn ont branden tegen god en den
mensch, tegen lijnen Broeder en lijnen Scheppe: het anders niet
en geloof, hart is altyd embros hart: Welke eindige de mens
indien lijne magt aan lijne boosheid gevatdige was?! Nu Keim
keeren zijne zwaarden getrokken leyen den Althovsten in lijn
eigen boezem; Keim aangerecht vervel! Zedden de vros
weer Londen, de vros van wrevel en bitterheid de vros van
ongeloof: Vanglot eenwig een vros te lijn van Lulk en heest.
De lankmoedigheid gods vros intgebreid, Gods vros Keim
niet slecht maar brigt zich van lijnen hoogen toorn tot den zo
rocheloden als broeder vros in den Linnas en schenkt hem
het onderwijs dat hem daingt tot zich zelve instekken, dat
hem lijne onbilligheid ont dekt god te vros diegheid ont vros
de weg des heils noymaals aan wijst en hem bij volharding
in thusaad hem groot selende vros velt.

God vros naer het waarom lijne doofheid en vros vros
dringt hem in het harte lijn vros te slaan, op dat hij niet
tunget en vros van vros die bedriegelike vros vros
als vros het lijne niet vros vros, of vros vros vros vros:
maar op dat hij tot kennis van de vros lijne ellende Linnas
geraken zijne de lijn onbekelike vros vros vros vros
dat niet open vros vros vros vros vros vros vros vros
Broeder haatte. wonderlike vros vros vros vros vros vros
van lijn vros vros vros vros vros vros vros vros vros